

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ENE WIL EEN ANDER

toneelspel in drie bedrijven

door

Franck van Erven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.1238

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE ENE WIL EEN ANDER* op te voeren moet de naam van auteur *FRANCK VAN ERVEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Franck van Erven
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Rolverdeling:

RALF HENKENS

ELS HENKENS

KARIN ANNEMA

JOOST SMITS

MAGDA UYTHOF

Tijd van handeling:

Eerste bedrijf: dinsdag avond ongeveer acht uur

Tweede bedrijf: twee maanden later

Derde bedrijf: dezelfde avond.

Het decor stelt een kale repetitieve ruimte voor.
Noodzakelijk zijn twee deuren. Een deur naar
buiten en een deur naar de keuken.

Het toneel is donker als het doek opgaat. Er gaat een deur open en een aansteker wordt aangestoken. Voetstappen gaan behoedzaam over het toneel. De aansteker gaat uit en wordt weer aangestoken. Het licht gaat aan. Ralf komt naar het midden van het toneel dat geheel leeg is. Hij draagt een regenjas en heeft een koffertje bij zich. Hij zet het koffertje op de grond. Hij loopt naar de zijkant en pakt een tafel en brengt deze naar het midden van het toneel en zet hem daar neer. Hij legt zijn koffer op het tafeltje. Hij loopt terug naar de zijkant en haalt vijf stoelen die daar opgestapeld staan. Hij zet de vijf stoelen om de tafel. Hij loopt terug naar de deur waardoor hij is binnen gekomen en verdwijnt. Het toneel blijft een tijdje leeg. De deur achter gaat weer open en Karin komt op. Zij loopt naar het tafeltje, doet haar jas uit nadat zij haar handtas op de tafel heeft gezet. Ze hangt haar jas over een stoel. Ze gaat zitten en haalt een sigaret uit haar handtasje. Ze steekt haar sigaret op. Ze rookt. Ze staat op en loopt terug naar de deur. Ralf komt op met een dienblad met daarop kopjes en schoteltjes, suiker en melk en lepeltjes. Ze kussen elkaar.

Karin: Er is geen asbak.

(Karin loopt weg en Ralf gaat naar de tafel en zet het dienblad op de tafel. Hij opent zijn koffer en haalt zijn manuscript te voorschijn. Zet zijn koffer onder de tafel. Haalt een pakje sigaretten uit zijn jas en legt die op tafel. Doet zijn jas uit en legt die ergens in een hoek op de grond. Loopt terug naar de tafel en steekt de sigaret in zijn mond. Voelt in zijn zakken naar vuur. Loopt terug naar zijn jas en zoekt naar vuur. Karin komt terug met een asbak)

Ralf: Heb jij vuur voor me ? (Karin geeft hem vuur)
Dank je. (hij streelt haar door haar haren, zij kust hem)
Els komt vanavond weer.

Karin: Dat weet ik. (Ralf kust haar)

Ralf: Ik hou van je.

Karin: Dat weet ik. (ze lopen terug naar de tafel, karin zet de asbak op tafel en gaat zitten, Ralf streelt haar door haar haren en kust haar op haar hoofd)

Ralf: Het zal moeilijker worden.

Karin: Ja.

Ralf: We moeten oppassen.

Karin: Dat deden we toch al.

Ralf: Ja.

- Karin: Hoe is het thuis ?
- Ralf: O goed. Gewoon, denk ik.
- Karin: En met Jeroen ?
- Ralf: Prima. Hij huilt de oren van mijn kop. Maar hij is wel leuk. Bij jou ook alles goed ?
- Karin: Gewoon. Henk komt me vanavond na de repetitie halen.
- Ralf: O. Nou ja, Els is er toch.
- Karin: Ja.
- Ralf: Ik heb de rolverdeling rond. Joost speelt de man.
- Karin: Joost ?
- Ralf: Ja.
- Karin: En jij dan ?
- Ralf: De minnaar. En jij de vrouw van Joost.
- Karin: Maar Els dan .
- Ralf: Mijn vrouw.
- Karin: Maar die zit alleen in het begin en op het slot. Is dat niet te klein voor haar.
- Ralf: Eigenlijk wel. Maar het is zo moeilijk te regelen met het kind.
- Karin: En op de vergadering had jij haar beloofd.....
- Ralf: Ja.
- Karin: Weet ze het al ?
- Ralf: Nee.
- Karin: Nee ?
- Ralf: Ik wil niet dat ze elke repetitie moet komen. Ik wil met jou uit, ik wil je thuis kunnen brengen, in mijn auto. Karin, ik hou van je.
- Karin: Ik hou van jou Ralf. (ze kussen elkaar)
- Ralf: Ik ga eens kijken of de koffie doorloopt.
(hij gaat weg, Karin steekt een nieuwe sigaret op, Ralf komt terug)
Hij doet het.
- Karin: Ralf het is veel te gevaarlijk. Als Els er achter komt. Het is een goeie vriendin van me. Ik schaam me dood.

- Ralf: Die komt er niet achter. Ze vermoedt niets en als wij voorzichtig zijn komt ze niets te weten, heus.
- Karin: Maar nu ook al op de repetitie's. Als ik bij je thuis ben kan ik mijn ogen al bijna niet van je afhouden. Moet ik moeite doen me niet te verspreken. En dan ook nog hier op de repetitie. Dat gaat nooit goed.
- Ralf: Dat gaat wel goed. Dat verzeker ik je. Tot nu toe heeft ze nog nooit iets gemerkt. Niemand trouwens.
- Karin: Als de anderen het niet gezien hebben zijn ze blind.
- Ralf: De anderen. Ik heb lak aan de anderen.
- Karin: Volgens mij heeft Henk het door. Hij komt me niet voor niets halen vanavond. Dat doet hij anders nooit. Dat hele toneel interesseert hem niks. En nu ineens komt hij me van de repetitie halen.
- Ralf: Hoe kan hij iets weten.
- Karin: Dat is niet zo moeilijk. Als ik in een stuk van jou zit ben ik altijd veel later thuis dan anders. Dat moet toch opvallen.
- Ralf: Hij is toch zelf bijna nooit thuis als wij komen.
- Karin: Nee, maar toch.
- Ralf: Karin, Karin, als ik het lef had, ik
- Karin: Wat ?
- Ralf: Ik zou met je weg willen. Weg, weg, weg.
- Karin: Ik ook. (ze kussen elkaar)
- Ralf: Ja ja, we zijn toch twee sukkels. Nondedju.
- Karin: Wat ga je doen vanavond ?
- Ralf: Een beetje over het stuk vertellen, over de schrijver, een beetje lezen. Meer niet denk ik. O ja, ik heb een goeie oplossing voor het decor.
- Karin: Ja ?
- (Achter op het toneel zwaait de deur open en met veel lawaai komt Joost binnen gevlogen)
- Joost: Hallo allemaal. Here I am. Back in bussinis. Sir Lawrence Olivier himself. Hahaha. O jongens wat ben ik blij dat ik weer terug ben. Dag Karin. Nee, Ralf, l'honneur aux dames. Karin, mijn allerliefste schoonheid uit donkere dagen. Voor jou bega ik nog eens een doodzonde. (hij omhelst haar onstuimig)

- Karin: Grote idioot.
- Joost: Inderdaad, een idioot. Idioot geworden door al het vrouwelijke schoons dat hier rondloopt op dit ondermaanse. Ach, als er geen vrouwen bestonden moesten ze worden uitgevonden. Wat jij, ouwe snoeper.
- Ralf: Ik ben het niet altijd met je eens, maar dit keer onderschrijf ik je stelling volmondig.
- Joost: Haha, nog altijd dezelfde benepen zuurpruim. Serieuze hansworst. Grapje, grapje, ouwe reus.
- Ralf: Blij dat je weer meedoet Joost.
- Joost: En ik dan. Jongen, als ik jullie zag spelen, ik wilde zo het toneel oprennen en mee doen. Dedju, ik ben blij dat die ruzie uit de wereld is.
- Karin: En wij.
- Ralf: Ben was onhoudbaar. Jij had destijds volkomen gelijk. Hij verziekte de hele troupe. Maar ja, zijn vader was toen nog voorzitter en dan kun je zoonlief moeilijk buiten zetten.
- Joost: Dat weet ik toch joh. Vooruit, wat geweest is is geweest. Kilo's zand erover. Wie komen er nog meer vanavond ?
- Ralf: Els
- Joost: Nee toch.
- Ralf: Ja.
- Joost: Haha, de ouwe hap is weer bij elkaar. Het onverwoestbare trio aangevuld met de mooiste onder de mooiste. Wat zullen we weer een lol hebben.
- Ralf: Lol, lol, een goeie voorstelling eruit rammen. Dat zul je bedoelen.
- Joost: Jawohl herr Professor. Een perfecte voorstelling, een briljante voorstelling. Wij zullen al die zogenaamde toneelkeners eens laten zien wat toneelspelen eigenlijk is. Ik wil niet veel zeggen hé. Maar dat quasi-intellectuele gedoe van die andere groepen tegenwoordig. Ik word daar doodziek van, geestelijk onpasselijk zogezegd. Het hele wereldrepertoire spelen ze. En gewoon spelen is er niet meer bij. Nee, alles nieuw. Maar het enige wat ze doen is van spot naar spot hollen. Teksten uit hun bek laten vallen waar ze zelf de ballen van snappen.
- Ralf: Dat ligt niet altijd aan die spelers.

- Joost: Dat zeg ik toch niet. Die regisseurs zijn nitwitten. Omhoog gevallen blaaskaken. Hebben een cursusje gevolgd voor regisseur en denken dan dat ze er alles van kunnen. Ah, en als ze dan eens per ongeluk een mooie voorstelling maken blijken ze dat gejat te hebben bij het beroepstoneel. Dat zijn geen regisseurs, dat zijn copieerapparaten. O, verdomme, de jenever ligt nog in mijn auto. Effe halen. (hij loopt weg)
- Ralf: Heb jij drank meegebracht ?
- Joost: Natuurlijk. Net als vroeger, ouwe reus. Net als vroeger. (af)
- Ralf: Die is ook niets verandert.
- Karin: Een aardige vent.
- Ralf: Maar hartstikke gek. Wat een idioot is dat. Maar een goed acteur. En concensieus. We hebben een goeie bezetting. Dit moet lukken. Daar ben ik van overtuigd.
- Karin: Ralf, ik zal onze avonden in de auto missen. Ik voel me zo veilig bij je. Zo fijn.
- Ralf: Ik ook. (hun handen spelen een liefdesspel)
Karin ik verlang naar je.
- Karin: Ik naar jou Ralf.
- Ralf: Ik wil met je naar bed.
- Karin: Ik ook. (ze zwijgen en houden elkaars hand vast)
- Ralf: Maar wanneer.
- Karin: Ik weet het niet. Misschien wel nooit.
- Ralf: Ja, misschien wel nooit. (hij kust haar hand)
- Joost: (komt weer binnen) Zo, als er vlekken zijn kunnen ze nu worden weggewerkt. Met de enige echte jenever van Vlek.
- Ralf: Karin kijk jij even of de koffie al klaar is.
- Karin: Ja. (ze gaat weg)
- Joost: Ik ken het stuk helemaal niet Ralf. Waar gaat het over ?
- Ralf: Och eigenlijk heel gewoon. Een driehoeksverhouding, man, vrouw, minnaar en ten slotte de vrouw van de minnaar. En die vrouw verlaat haar eigen man, de vrouw waar die minnaar op verliefd is blijft bij haar eigen man en de minnaar staat uiteindelijk helemaal alleen. In het kort zo, hé.
- Joost: Da's een doffe ellende.

- Ralf: Ja, maar met veel humor beschreven. En verdomd herkenbaar. Iedere vent maakt wel eens een slippertje.
- Joost: Mooie vrouw hé, die Karin. Maar ja, getrouwd.
- Ralf: Ja.
- Joost: Waarom nu toch. Loopt er nou niks meer los rond tegenwoordig. Zo is er voor mij ook geen lol meer aan.
- Ralf: Jij bent toch getrouwd.
- Joost: Jij toch ook.
- Ralf: Wat wil je daarmee zeggen.
- Joost: Zie jij dan niet graag een mooi stuk. hé ? Verdomme het huwelijk verbiedt ons niet afstand te doen van al die andere vrouwen. Af te zien van alles wat twee benen, twee borsten en een nauwe voor ons onontdekte tunnel bezit.
- Ralf: Smeerlap.
- Joost: Pas op, hé. Een gezonde smeerlap. (Els komt binnen)
Els, nee, Els. Schat wat heb ik je lang niet gezien. (hij omhelst haar) En nog steeds zo mooi. Hoe is het mogelijk bij zo'n vent. Die heeft alleen maar toneel in zijn kop zitten, laat jou als een ongeplukte roos in de gestaag neervallende regen verzuipen, verkommeren. Maar jij slaagt erin een bloem te blijven die op elke veiling de hoogste score behaalt.
- Els: Je praatjes ben je niet verleerd lieve Joost. Maar zo ongeplukt ben ik niet meer. Ik heb inmiddels een klein roosje gebaad.
- Joost: Dat is waar ook. Hoe heeft hij daar tijd voor gevonden ? Of heeft hij het misschien uitbested.
- Ralf: Ja, aan de laagste bieder en dat was ik zelf.
- Joost: Heeft hij ook elke nacht een centimeter om je buik gebonden om te zien of zijn kind al groeide ?
- Els: Nee, moet dat dan ?
- Joost: Een vriend van me, Niek, die deed dat elke nacht. En ons 's ochtends op kantoor, als de buik weer iets was opgezet, in geuren en kleuren vertellen dat zijn embryo wederom een of anderhalve centimeter was gegroeid en de wereld weldra deelgenoot zou worden van zijn wonderbaarlijke scheppingsdrift.
- Els: Zitten er wel normale mannen bij jullie op kantoor ?

- Joost: Ja, de directeur. Maar dat is dan ook een zuurpruim.
- Ralf: (haalt een aantal tekstboekjes uit zijn koffer) Joost, je tekst. Jij speelt Mel, de man van Susan.
- Joost: Toch niet teveel tekst hé ? Ik wil weer meespelen maar ik heb het verdomde druk tegenwoordig.
- Els: Ik heb nog nooit iets anders van je gehoord.
- Joost: Echt. We zijn met een hele reorganisatie bezig op kantoor; er komen nieuwe computers, we moeten nieuwe indelingen maken en meer van dit soort zaken. En dan moet je nog met die kringen leren werken.
- Ralf: Worden er bij jullie ook weer mensen ontslagen ?
- Joost: Ik vermoed van wel. Daar ontkom je niet aan.
- Ralf: Nee. (Karin komt terug)
- Joost: Heb jij nog steeds niets ?
- Ralf: Nee.
- Karin: De koffie is zo klaar.
- Joost: Heb jij nog sollicitatie's lopen ?
- Ralf: Momenteel niet.
- Joost: O.
- Els: We zijn er allemaal niet?
- Ralf: Alleen Magda nog.
- Els: Ja, dat is waar ook.
- Joost: Magda ? Zijn er dan vijf rollen in het stuk, Ralf ?
- Ralf: Een heel kleine rol. Jullie Mel en Susan hebben een huishoudster.
- Karin: Ik dacht dat Magda niet meer speelde.
- Ralf: Magda heeft al die tijd van Bert's ziekte niet gespeeld, maar laatst vroeg ze mij of ze weer eens kon meedoen.
- Els: Ze wil 's avonds natuurlijk het huis uit, onder de mensen komen. Ze is er nog steeds niet helemaal overheen.
- Joost: Bert is toch al meer dan een jaar dood.
- Els: Wat zegt dat ? Iemand waar je zolang mee hebt samengeleefd wis je zomaar niet uit je geheugen.
- Karin: Dat was nog eens een goed huwelijk. Bert en Magda.

- Ralf: Zeg doe me een lol en beginnen jullie direct niet over Bert en of Magda er over heen is en meer van dat soort onzin. Anders zitten we de hele avond te luisteren naar de verhalen van Magda.
- Els: Een beetje belangstelling kan toch geen kwaad.
- Ralf: Het is al genoeg als ze er zelf over begint. En dat zal ze heus vroeg of laat nog wel eens doen.
- Joost: Wie speelt de andere rollen Ralf ?
- Ralf: Ik wil even wachten tot Magda er is. Anders moet ik alles herhalen.
- Els: Waarom ? De rolverdeling staat toch vast.
- Ralf: Ja, dat is te zeggen, ik heb wat gewijzigd.
- Els: Gewijzigd ? Daar weet ik niks van.
- Ralf: Dat is pas kort geleden bij me opgekomen. En zo belangrijk is het ook niet. Het zijn alle vier grote rollen. De koffie zal wel doorgelopen zijn denk ik.
- Karin: Ik ga wel even kijken.
- Ralf: Nee laat maar, ik doe het wel. (hij staat op en op dat ogenblik komt Magda binnen) Hallo, dag Magda.
- Magda: Ben ik te laat Ralf ?
- Ralf: Nee hoor, we zaten wat te kletsen en te wachten tot de koffie klaar zou zijn. (hij gaat af)
- Joost: Dag Magda.
- Magda: Joost, jij weer terug. O, wat vind ik dat leuk. Ik ben blij dat die ruzie over is. Ik hou niet van ruzie. En Els ook weer present.
- Els: Ja, zoals je ziet.
- Magda: Hoe is het met het kleintje ? Gezond ?
- Els: Als je dat kunt afmeten aan zijn huilen, zou ik zeggen kerngezond.
- Magda: Dat is goed, die kleine kinderen moeten veel huilen. Dat is goed voor hun stemmetjes.
- Karin: Dag Magda.
- Magda: Karin, wat zie jij er goed uit. Hoe is het ? Thuis alles goed ? En met Henk ?

- Karin: Fijn, dank je. En met jou ? Gaat het weer ?
- Magda: 't Gaat, 't gaat. Je went er niet zo gauw aan dat je helemaal alleen bent.
- Els: Je hebt toch je kinderen nog.
- Magda: Ja, maar die zie ik bijna nooit. Kan ook niet. Daarvoor wonen ze te ver weg. Er zijn nog veel dagen dat ik Bert mis.
(Ralf komt terug met de koffie)
- Joost: Des te beter dat je weer hier bent en met ons mee doet Magda.
- Magda: Een klein rolletje Joost, meer wil ik niet meer.
- Ralf: Koffie is klaar. Wie wil ? Magda, suiker en melk ?
- Magda: Een beetje melk, Ralf.
- Ralf: Alsjeblieft. (hij schenkt de andere kopjes ook in)
Zo. O ja Magda, je boek. (geeft Magda een tekstboek)
- Karin: Wacht even, mijn boek zit nog in mijn tas.
- Els: Had jij dan al een boek ?
- Karin: Ja.
- Ralf: Ik kwam Karin gisteren tegen en ik had de boeken in mijn auto liggen en toen heb ik Karin al een boekje gegeven. Jongens, het nieuwe stuk dat we gaan spelen heet "Mistig Week-end" en is geschreven door Neil Simon.
- Joost: Alweer.
- Ralf: Hoezo ?
- Joost: Nou vorig seizoen heb je Plaza hotel van Simon gespeeld en twee jaar daarvoor blote voeten in het park, als ik me niet vergis.
- Els: Blote voeten was drie seizoenen geleden.
- Joost: Nou ja, twee of drie seizoenen, dat doet er niet toe. Maar alweer een stuk van Neil Simon, is dat niet teveel van het goede.
- Ralf: Vind ik niet. Die vent schrijft prima stukken en die andere twee hebben toch goed gelopen.
- Magda: Denk je niet dat het publiek zal denken weer een Simon .
- Ralf: Nou, ik weet niet of ze wel weten dat die andere twee stukken van Simon waren. Daar letten ze toch niet op. Kijk, het stuk heet dus "mistig week-end" en gaat over een driehoeks verhouding. Er zijn een man en een vrouw en iegenlijk nog een man

- Ralf: en een vrouw ...
- Joost: Vierhoeks verhouding dus.
- Ralf: Nee. Twee echtparen, maar die kennen elkaar niet. Het ene echtpaar, Mel en Susan en het andere paar Benny en Alice.
- Els: Je zei dat je de rolverdeling verandert had, hoe ziet die er nu dan uit ?
- Ralf: Daar kom ik direct op. Waar was ik ? O ja. Susan heeft een verhouding met Benny en de vrouw van Benny, Alice dus en Mel, de man van Susan weten daar niets van. Aan het einde van het stuk komen ze er echter achter. Vooral de confrontatie tussen die twee vrouwen is heel mooi, aangrijpend eigenlijk.
- Els: Ik vind dat helemaal geen mooie scene. Ik vind het nogal zwak zoals Alice reageert. Ja, ze neemt later niet eens de moeite om het met haar man uit te praten. Ze loopt zo van hem weg.
- Ralf: Daarover kunnen we het straks misschien hebben als we bij die scene komen, Els. Als iedereen het gelezen heeft.
- Els: Goed. Maar hoe zit het nu met die rolverdeling ?
- Ralf: Ja, de rolverdeling. Ik heb de rollen van Joost speelt de rol van Mel, dat is dus de man van Susan, de vrouw die een verhouding heeft met Benny. Ik zelf speel Benny. Magda speelt de huishoudster
- Magda: Dat is toch echt een kleine rol, hé Ralf .
- Ralf: Een hele kleine rol Magda. En dan hebben we nog de twee vrouwen. Dat zit zo; Els speelt mijn vrouw Alice en Karin speelt Susan.
- Els: Waarom ?
- Ralf: Dat lijkt mij beter.
- Els: Dat begrijp ik niet. Ik zou Susan spelen. Dat was de afspraak. Waarom heb je dat verandert ?
- Ralf: Omdat dat veel gemakkelijker is.
- Els: Hoe, veel gemakkelijker ? Begrijp me goed, ik heb niks tegen jou Karin. Ik vind best dat jij die rol kunt spelen. Maar de afspraak was dat ik hem zou spelen. Ik heb twee keer niet mee gedaan en nu zou ik dan weer een grote rol krijgen.
- Ralf: Alice is ook een grote partij, een belangrijke partij. Het zijn allemaal belangrijke partijen.

- Els: Klets niet Ralf. Die Alice zit alleen in het begin en op het slot. Dat is de kleinste van die vier grote rollen. En Karin heeft de afgelopen twee stukken altijd de hoofdrol gespeeld.
- Ralf: Het gaat er toch niet om wie de grotere of de kleinere rol speelt. Het is een goed stuk en wij kunnen het bezetten zoals wij het zelf willen. Joost en ik kunnen ook makkelijk van rol verwisselen als dat zou moeten.
- Els: Verdomme, waarom had je me dat thuis niet kunnen vertellen. Al twee maanden hebben wij dat stuk in huis, praten we erover. Ik speel Susan dat was uitgemaakt. Op de ledenvergadering trouwens. En nu ineens op de eerste lezing heb jij het even verandert. Sinds wanneer ?
- Ralf: Sinds een paar dagen.
- Els: Had je me dat niet kunnen zeggen ?
- Ralf: Het is toch niet zo belangrijk? .
- Els: Dat is wel belangrijk. Ik stel me in op de rol van Susan. Je weet dat ik Alice niks vind. Dat is een slappe trut. En daarbij was mij de grote vrouwenrol beloofd.
- Ralf: Alsjeblieft Els, maak er nu geen drama van. Grote rol, grote rol. Denk jij soms dat jij de enige bent die een grote rol kan spelen .
- Els: Nee dat denk ik niet en daar gaat het helemaal niet om.
- Ralf: Waar gaat het dan wel om ?
- Els: Dat weet JIJ best.
- Ralf: Nee dat weet ik niet. En het is trouwens voor het kind veel beter dat jij Alice speelt.
- Els: Wat heeft ons kind daar nu mee te maken ?
- Ralf: Alles. Wanneer jij Susan zou spelen moet je op elke repetitie aanwezig zijn. En wie is er dan bij hem thuis ?
- Els: We hebben toch een babysit.
- Ralf: Die kunnen we niet elke repetitie nemen. Het geld groeit me niet op mijn rug.
- Els: Zoek werk dan kun je haar wel betalen. (STILTE)
- Joost: Nog iemand koffie ?
- Magda: Ja graag.
- Joost: Jij ook Els ?

Els: Nee dank je.

Joost: Karin ?

Karin: Ja.

Joost: (schenkt koffie in) Jij ook Ralf ?

Ralf: Nee ik neem een pilsje. (staat op en loopt weg)

Joost: Ik neem er ook een denk ik. (hij loopt ook weg)

STILTE.

Karin: Henk komt me om half elf halen.

STILTE.

Ik denk dat we nog ergens wat gaan drinken.

STILTE.

Hoe ben jij hier Magda ?

Magda: Te voet.

Karin: Moeten we jou straks thuis afzetten ?

Magda: Als je dat wilt doen.

Karin: Natuurlijk.

STILTE.

Els: Karin, wist jij dat Ralf de rollen had omgewisseld ?

Karin: Ik hoorde het ook pas vanavond. Voordat jij hier was.

Els: Begrijp me niet verkeerd Karin, het heeft helemaal niets met jou te maken. Maar ik zou die rol spelen en dan valt zo'n mededeling je wel erg koud op je dak.

Karin: Ik weet ook niet waarom hij het gedaan heeft.

Magda: Er is toch wel iets voor te zeggen. Jullie hebben nu een kind en dat kun je niet alleen laten.

Els: Ik laat hem ook niet alleen. Het meisje van de burens past op hem.

Magda: Moet je die betalen ?

Els: Nee, maar je stopt zo'n kind automaties wat toe.

Magda: Ik dacht dat Ralf zei dat je ze moest betalen.

Els: Niet officieel. En Ralf heeft wel gelijk. Zoveel geld hebben we nu ook weer niet.

Magda: Hij zit toch in de w.w.

Els: Allang niet meer. We zitten in de bijstand.